

Niisugune häbematu lugupidamatus pahandas autot rängasti. „Või sedasi! No oota sa!“ kurjustas ta jäneseide poole. „Ma su pehmeks teen.“ Viha hoos pöördus ta otse jäneste poole, võttis hoogu, hüppas . . . ja oligi kraavis hunnikus, aina pihu ja puru kõik.